

gældende Lov. De følgende Ændringsforslag ere i Virkeligheden omtalte under Omtalen af § 1's forskellige Litra, og jeg skal derfor ikke standse ved dem.

I det hele og store maa jeg erkende, at Udvalgets Behandling af Lovforslaget har været saaledes, at jeg har al Anledning til at takke derfor, og jeg haaber nu, at det maa lykkes at fremme det videre, saaledes at det i den Skikkelse, det nu faar, og som jo ikke principielt afviger fra det, der oprindeligt er foreslaaet, snart maa gaa fra dette høje Ting op til Landstinget, hvor jeg saa haaber, det ogsaa finder en gunstig Modtagelse, saa at vi kunne faa det fremmet, inden denne Rigsdags-samling slutter. Jeg skal altsaa anbefale de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag undtagen Ændringsforslag Nr. 1. Det kan jeg ikke anbefale at stemme for, men jeg finder det ørkesløst at prøve paa at anmode nogen om at stemme mod det, fordi, som sagt, Overmagten er for overvældende. Der er her en hel fast Enceinte med 2 Fløjforter, og det er en Befæstning, jeg ikke skal indlade mig i Kamp med.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Da Tiden er fremrykket, skal jeg fatte mig i Korthed, men jeg maa sige et Par Ord om de Ændringsforslag, som jeg ikke har tiltraadt, og som Udvalgets Flertal ikke har tiltraadt. Der er først Ændringsforslag Nr. 2. Jeg maa fraraade, at man stemmer for det. Det stiller i Udsigt, at Foreninger, der afholde Dyrskuer hvert andet Aar, kunne faa et Beløb lig det, de selv anvende. Jeg tror dog ikke, at man herved opnaar det, man opnaar ved Ændringsforslag Nr. 1, og vil derfor anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslag Nr. 2. Jeg vil ligeledes anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslag Nr. 4 og mod Underændringsforslaget under Nr. 13. Maa jeg for øvrigt om dette, som gaar ud paa, at Landbrugsministeren bemyndiges til at ansætte en Statskonsulent i Fjerkræavl og udrede hans Løn af den Bevilling, som i øvrigt er stillet til Raadighed i dette Lovforslag til Fjerkræavl, sige, at jeg ikke vil finde det rigtigt, selv om vi skulle have en Statskonsulent i Fjerkræavl, da at ansætte ham i Henhold til dette Lovforslag. Ingen af vore øvrige Statskonsulenter i Husdyravl er ansat i Henhold til Husdyrloven, men i Henhold til Bevilling paa Finansloven, og derfor synes jeg ikke, det er rigtigt at ansætte en Statskonsulent ved denne Lov. Jeg

kan godt indse, at der kan være noget, der taler for denne Ansættelse, men paa den anden Side viser det sig, at der er stor Uenighed med Hensyn til Ansættelse af en Statskonsulent. Det fremgaar jo nemlig af et af de Bilag, der ere tilsendte Udvalget, en Skrivelse fra De samvirkende danske Fjerkræavlsforeninger, som findes i Betænkningen, at man der meget fraraader Ansættelsen af en Konsulent i Fjerkræavl. Jeg kan derfor ikke paa nærværende Tidspunkt tilraade at vedtage dette Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 21 maa jeg ogsaa anbefale at stemme imod, ligesom mod Nr. 46. Jeg glædede mig over den Tilslutning, som Mindretallet her fik af det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (R. Christiansen). Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa mod at nedsætte Bevillingen til Konkurrencer mellem hele Kvægbesætninger fra 15,000 til 10,000 Kr. Jeg vil dog her henvise til de Oplysninger, der ledsage Lovforslaget. Naar det ærede Medlem ser dem, tror jeg ikke, han vil være saa betænkelig ved at nedsætte denne Bevilling. Det fremgaar nemlig af disse Oplysninger, at der til Konkurrencer mellem hele Kvæghold i de sidste 4 Aar kun er medgaaet følgende Beløb: I 1907—08 3,344 Kr., 1908—09 ca. 5,255 Kr., 1909—10 ca. 7,858 Kr. og i 1910—11 11,175 Kr., og det, skønt de paagældende hidtil kun have skullet udrede en Trediedel af det, som Konkurrencen kostede. Nu fastsætter Lovforslaget, at Staten kun skal yde Halvdelen af det, Konkurrencen koster, mod tidligere de to Trediedele, og dette vil medføre, at disse Konkurrencer sandsynligvis ville indskrænkes, hvad jeg i og for sig beklager. Jeg vil sige til det ærede Medlem — det maa jeg vistnok have Lov til at oplyse —, at jeg i Udvalget havde stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at vi bibeholdt de gældende Regler, der gik ud paa, at to Trediedele skulde refunderes af Statskassen. Men det kunde jeg ikke faa Tilslutning til i Udvalget, og derfor maatte jeg lade det falde. Havde jeg kunnet faa Tilslutning til dette Forslag, vilde jeg have fastholdt de 15,000 Kr., men da der nu intet Ændringsforslag er stillet i saa Henseende, men vi fastholde Lovforslagets Bestemmelse om, at Halvdelen skal ydes af Statskassen og den anden Halvdelen af de paagældende, finder jeg ingen Fare ved at nedsætte de 15,000 Kr. til 10,000 Kr., thi jeg føler mig overbevist om, at der ikke bliver Brug for mere.

I øvrigt er jeg glad for det ærede